

[Holstein.]

hvilken Begrundelse den højtærede Udenrigsminister hævder. Nødvendigheden for Danmark af at opretholde det Militærvæsen, han bringer i Forslag. Hverken folkeretlige eller statspolitiske Hensyn byder det; men hvilken er da Begrundelsen, naar dette ikke er Tilfældet? Jeg synes, den højtærede Udenrigsminister skylder den jævne Mand her i Landet en klar og tydelig, letfattelig Redegørelse herfor.

Udenrigsministeren (P. Munch): Maa jeg først svare det ærede Medlem, at jeg ikke kan anerkende hans fuldkomne Skylden til Side af Haagerkonventionerne som ganske betydningsløse, men det er jo ikke afgørende for Besvarelsen af det Spørgsmaal, som han derefter fordybede sig i.

Dette Spørgsmaal kan jeg besvare med, at efter min Mening vil det være heldigt til Betyggelse af Danmarks Stilling, om vi, hvis krigerske Forviklinger opstaar mellem Stater, som kommer i Betragtning i denne Forbindelse, vedblivende kan udøve et Vagthold ved vore Grænser og et Tilsyn i vore Farvande af samme Art, som vi gjorde under den sidste Krig. Dertil er dette Lovforslag nøje afpasset. Jeg havde ikke megen Grund til at gaa ind paa det i mine Bemærkninger før, fordi dette er understreget saa tidt, at jeg ikke forstaaer, at det ærede Medlem overhovedet kan blive ved at nære Tvivl paa dette Omraade. De samme Bevæggrunde var afgørende for de allierede Magter, da de i 1920, samtidig med at de gennemførte Afrustningen af en vis Gruppe af Stater, villod disse at opretholde et Militærvæsen, der i Omfang svarer til det, som vi anbefaler her. De samme Grunde var afgørende for Wilson, den Gang han opstillede Programmet for Militærvæsenets Ordning i den nye Tilstand under Folkeforbundet, som han tænkte sig gennemført. Hvis det ærede Medlem ikke vil forstaa dette, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlems Tankegang er kommet i den Grad ind i en bestemt Retning, at det vil være haabløst at gøre videre Forsøg paa at faa det ærede Medlem til at forstaa, hvorledes Forholdet her er.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Det er kun et Par enkelte Punkter af den højtærede Udenrigsministers Redegørelse, der giver mig Anledning til at begære Ordet for nogle korte Bemærkninger. Den højtærede Uden-

rigsminister viste mig den Opmærksomhed at beskæftige sig ret indgaaende med de Udtalelser, jeg tillod mig at fremføre her i Tinget i Gaar, og det var egentlig to Slags Stemninger, der gik gennem den højtærede Udenrigsministers Bemærkninger til mig. Jeg maa paa eet Punkt afgjort protestere mod en Tendens, som den højtærede Udenrigsminister tillagde mig, og jeg maa ærlig talt sige, at jeg ikke havde ventet, at den højtærede Minister efter det Kendskab, han har til mig, og som han selv henviste til, vilde have gjort dette.

Jeg tænker herved paa, at den højtærede Udenrigsminister i sin nys fremsatte Redegørelse sigtede mig for at ville drive Spot med og latterliggøre den Udvikling henimod den moderne Solidaritetsfølelse, det Solidaritetsprincip, som jeg indgaaende belyste i Gaar. Den højtærede Minister havde ikke noget som helst andet Holdpunkt herfor end det Citat, jeg tillod mig at fremføre fra Forhandlingerne i det nordamerikanske Senat, men den højtærede Udenrigsminister maa saa ganske have overhørt, at jeg, efter at have oplæst dette Citat, sluttede med at sige følgende — det findes i Fortrykket paa Sp. 1937:

„Jeg skal ikke fordybe mig yderligere i det Ordskitte, jeg her har følt mig foranlediget til at drage frem, fordi det forekommer mig ganske overordentlig karakteristisk til Belysning af, hvilket Fortolkningsspil — dybt beklageligt, men ikke desto mindre en overordentlig politisk Realitet — der drives med Kellogg-Traktaten“.

Jeg finder det dybt beklageligt, men desværre er det en Realitet, som man maa regne med, hvis man ikke vil vildlede Befolkningen med Hensyn til den realpolitiske Betydning, der knytter sig til Kellogg-Pagten, og derfor — og alene derfor — har jeg fremført dette Citat fra Forhandlingerne i det nordamerikanske Senat.

Jeg maa maaske endnu bemærke, at det forekommer mig ikke at være mig, der driver Spot med Kellogg-Pagten, men netop dem, der giver den Udseende af at være et saa fremragende fredssikrende Instrument, som den i og for sig burde være, dem, der, skønt selv havende Part i dens Udformning, berøver den den Tro og den Tillid, som man burde ønske, at et Fredsværk som dette var Genstand for fra Offentlighedens Side.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.